

عنوان مقاله:

نشانه شناسی جنسیت در فیلم سینمایی «بانو»

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات میان رشته ای ارتباطات و رسانه، دوره 1، شماره 2 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

سیمین زمانی - کارشناسی ارشد علوم اجتماعی

نرگس نیکخواه قمصری - علوم اجتماعی، علوم انسانی، دانشگاه کاشان، کاشان، ایران.

حسین بصیریان جهرمی - دکتری علوم ارتباطات

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر به مطالعه نشانه شناسانه جنسیت در یکی از آثار مهم سینمایی داریوش مهرجویی پرداخته است. از آنجاکه یکی از مباحث مهم در متون رسانه‌ای و آثار سینمایی، ترکیب جنسیت و مباحث پیرامون زنان از سوی سینماگران مولف است، مطالعه جنسیت در سینما به منزله پدیده‌ای اجتماعی-فرهنگی می‌تواند راهگشای پژوهشگران علوم اجتماعی و مطالعات فرهنگی باشد. براین اساس، پژوهش حاضر که در سنت مطالعات فرهنگی در حوزه مطالعات ارتباطات، انتقادی و شناخت واقعی فرهنگ قرار می‌گیرد، در پی پاسخ به این پرسش است که، داریوش مهرجویی جنسیت و به تبع آن دوگانه زنانه و مردانه را در فیلم بانو چگونه بازنمایی کرده است؟ از آنجا که هدف این مقاله، آشکار کردن لایه‌های رمزگذاری شده از معناست که در ساختار رسانه‌ای سینما و در قالب متون سینمایی روایت می‌شود، بنابراین روش انجام آن، تحلیل نشانه‌شناختی است. از سوی دیگر به دلیل آنکه آثار سینمایی از طریق بازنمایی ارزش‌های حاکم به تولید ایدئولوژی و معنا می‌پردازد، رمزگشایی بازنمایی جنسیت در سینما، نیازمند تحلیل نشانه شناسانه از متن است. یافته‌ها نشان می‌دهد که شخصیت محوری زن (جنس مونث) بانو، به مثابه زنی مدرن، کم‌حرف و تحصیل کرده، واجد تمایلات و رگه‌های فرهیختگی و فمینیستی و در عین حال از طبقه بالای اجتماع، بازنمایی شده است. همچنین در این فیلم، ایدئولوژی مردسالارانه، مردان را فارغ از طبقه اجتماعی، خودخواه، خودرایی، مستبد، قدرت طلب، دارای نقشی حمایت‌کننده و در عین حال سلطه جویانه برای زنان، تصمیم گیرنده، نمایش می‌دهد.

کلمات کلیدی:

بازنمایی، جنسیت، نشانه شناسی، سینما، بانو، داریوش مهرجویی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1283313>

